

Journal of Education Studies

Volume 3
Issue 6 6-7 (Oct 2516 - Jan 2517)

Article 1

1-1-1973

บทเรียนจากวัฒนาการวิชีวิต การศึกษาเพื่อชีวิตจริง

สมน อุณริวัฒน์

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal>

Part of the [Education Commons](#)

Recommended Citation

อุณริวัฒน์, สมน (1973) "บทเรียนจากวัฒนาการวิชีวิต การศึกษาเพื่อชีวิตจริง," *Journal of Education Studies*: Vol. 3: Iss. 6, Article 1.

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal/vol3/iss6/1>

This Editorial is brought to you for free and open access by Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Journal of Education Studies by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

บทบรรณาธิการ

บทเรียนจากน้มหาวิปโยค การศึกษาเพื่อชีวิตเสรี

การต่อสู้เพื่อเรียกร้องรัฐธรรมนูญ และการได้มาซึ่งรากฐานขั้นต้นของระบบประชาธิปไตย อันเป็นซับSTANCEของนักเรียน นิสิตนักศึกษาและประชาชนนั้น ได้ก่อให้เกิดความสำนึกรักในหน้าที่ สิทธิและความรับผิดชอบของประชาชนทุกคนที่ต้องชาตินำเมือง

ประชาธิปไตยของชาติไทยนี้ ได้มาด้วยการเรียกร้องและการต่อสู้ของประชาชน คนไทยเกิดความรู้สึกมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของ มั่นเเก่ดั้งนี้ในเลือดเนื้อ ในหัวใจของเรา เราจึงรักและหวังเห็น เลิกกันที่สำหรับการวางแผนและเนื้อหา สิทธิและเสรีภาพอันเป็นของปวงชน ครั้งนี้ หากคนไทยไม่ช่วยกันชั่งรักษาไว้ มันหลุดมือไปอีกรั้งแล้วจะไม่มีวันได้กลับคืนมาอีกเลย

เราไม่สามารถเอื้ออางได้เพิ่มมากกว่า การท่วงชนไทยทั้งหลายให้หายเสื่อมพ้อน แท้จริงและกล้าแสดงว่ากรรมครองนี้ คือ ผลสำเร็จของการจัดการศึกษาในระบบโรงเรียน ถ้าจะกล่าวอย่างยุติธรรมแล้ว การศึกษาในระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และอุดมศึกษา เท่าที่เป็นมาและกำลังเป็นอยู่ หาได้มีบรรยายศาสตร์ชาธิปไตยเพียงพอที่จะจุดชะนวนความคิดแก่ผู้เรียนไม่ การศึกษานอกระบบโรงเรียน สื่อมวลชน และสื่อแวดล้อมในสังคม กลับมีบทบาทสำคัญในการสร้างตัวอย่าง ชี้นำทาง ขับขุ่นความคิด และกระตุนพลังแห่งอุดมคติแก่เยาวชน จนเนื่องโภคสภาพลังเหล่านั้นจึงแสดงออกมากพร้อมกันดังได้เห็นประจักษ์

บทเรียนจากวันนี้เป็นไปอย่าง จึงเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาทุกคน ทุกระดับ จะต้องเริ่มตระหนักกันเสียที่ว่า การจัดการศึกษาเพื่อการศึกษาอันมีรู้สึกหมายเห็นไม่ได้บังเกิดประโยชน์นั้น ที่น่าพึงพอใจเลย การศึกษาเพื่อความเป็นมนุษย์ที่มีชีวิตสร้าง มีหลักการของตนพัฒนาเองได้ และถือว่าตนเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของสังคมต่างหาก ที่เราจะต้องรับเรื่องกระทำเพื่อก้าวไปถึงบรรยายในสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็นในโรงเรียนประถม โรงเรียนมัธยม วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัย ต้องพร้อมต่อการฝึกคุณสมบัติของเสรีชนอย่างถูกทาง จบสั้นกันที่สำหรับการสอนประชาธิปไตยด้วยการท่องจำ ขอให้เราช่วยกันลงลึกความกล้า ความหาดร้ายแผลและความหวั่นเกรงผู้อ่อนน้อมใจในสถาบันนี้ฯ ขอให้เราได้ช่วยกันสนับสนุนการแสดงความคิดในเชิงสร้างสรรค์และมีเหตุผลการโต้เถียงทางแกนญี่ปุ่น การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น การยอมรับคำวิจารณ์ซึ่งหน้าอย่างตรงไปตรงมา (แทนที่จะปล่อยให้เขากีบไปนินทาลับหลังด้วยความกล้า) ฯลฯ ข้อปฏิบัติเหล่านี้จะได้เริ่มนั้นที่ผู้บริหาร ครุภารย์และแผ่นดินไทยไปถึงนักเรียนในที่สุด

ข้อปฏิบัติที่จะต้องลงมือทำทันทีในสถาบันการศึกษาทุกระดับ คือ การเริ่มจัดสถานศึกษาให้เป็นแหล่งวิชาการอันกว้างขวาง ที่ผู้เรียนจะได้มาร่วมกันเรียนรู้ ค้นคว้า สอบถาม ปรึกษา หารือ อ่าน พิจารณา รวมความคิดและวิชาการที่เข้าต้องการไปจนสุดความสามารถของเข้า งานของห้องสมุดโรงเรียนต้องได้รับการยอมรับและได้รับการสนับสนุนเต็มที่ ทุกแห่งต้องมีป้ายนิเทศที่ช่วยให้ความรู้เกี่ยวกับข่าวคราวเหตุการณ์ประจำวัน เพื่อเร้าให้เกิดความคิดวิพากษ์และเกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันอย่างมีเหตุผล การจัดตั้งกลุ่มวิชาการและกลุ่มกิจกรรมเสริมหลักสูตร ย่อมเป็นงานสำคัญที่ครุและนักเรียนจะถือว่าเป็นเพียงงานอดิเรกไม่ได้ บัดนี้คนไทยส่วนใหญ่กำลังตั้งตัวต่อการแสวงหาความรู้และคุณค่าของประชาธิปไตยกันอย่างยิ่ง สถานศึกษาจึงจะนั่งดูด้วยไม่ได้ ขอให้เราช่วยกันนั้น ฉะนั้น จึงต้องลงมือทำทันที

กิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ย่อมเป็นเส้นทางสายใยภูมิที่จะนำผู้เรียนก้าวไปสู่การรู้จักสิทธิ ความเสมอภาค และเสรีภาพ ใน การสอนแต่ละครั้งนักเรียนได้แสดงออกด้วยการพูด เขียน และแสดงความเห็น แสดงความคิดเห็น ให้ความเห็นบ้างหรือไม่ นักเรียนได้ทำ ทดลอง ค้นคว้า สืบสวน ค้นพบบ้างหรือไม่ ครุทั้งหลายรู้ด้วงการสอนที่ดันทำอย่างไร แต่ครุภารย์คนก็รู้ด้วง เหตุใดหนอเราจึงไม่สอนให้ดีอย่างที่เรารู้

หน้าที่ของนักเรียนคือเรียนนั้นจริงแท้แน่นอน แต่นักเรียนนิสิตนักศึกษาต้องปฏิรูปตนเองใหม่ เช่นกัน การเรียนแบบ “พงครูบอก” และท่องตามหนังสือนั้นให้ได้แต่ความรู้ ข้อความ หาเพียงพอต่อการปลูกฝังความคิดให้เจริญงอกงามไม่ ขอให้เรามาทำแบบฝึกหัดแบบประชาธิปไตยในห้องเรียนกันเถิด หัดซักถามໄล่เลี้ยงข้อเท็จจริงจากอาจารย์อย่างมีสัมมาคาระ หัดแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล หัดค้นคว้าหาความรู้อย่างมีขยุดยังจากแหล่งวิทยาการทุกแห่ง ที่หาได้ ความใครรู้ใจเรียนของผู้เรียนย่อมทำให้ครูต้องค้นคว้าและปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น เป็นทวีคูณ

บทเรียนจากวันมหาปีโภค จักเป็นแรงกระตุ้นให้เราทุกคนทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด โดยมิต้องพะวักพะวนต่ocom ความคาดกลัวและความระแวงสงสัยอีกด้วย

เราจะช่วยให้เห็นการพดุงรักษาสิทธิของตนโดยมีจะล่าไปปล่วงละเมิดสิทธิของผู้อื่น

เราจะยืนยันว่า การเคารพต่อกฎหมายบ้านเมืองอย่างเคร่งครัดนั้น เป็นหน้าที่ของพลเมืองไทยที่มีเสรีภาพทุกคน

เราจะเน้นความเชื่อทว่า การทำดีย่อมพิสูจน์ตนเองเสมอ โดยมิต้องอาศัยหรือกอบโกยความชอบใส่ตัวแล้วบัดความชั่วให้ผู้อื่น ความดีใจมั่นและประกอบกรรมดีอย่างบริสุทธิ์ใจ คือการทำดีแท้

บัดนี้ คนไทยเริ่มเข้าใจหลักการประชาธิปไตยจากตัวอย่างที่แท้จริงขึ้นมากแล้ว เรา มั่นคงค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวไว้เกิดทุนบุชาเหนือเกล้า เราเริ่มเข้าใจหลักการร่วมกัน และเราเกิดความรู้สึกรับผิดชอบร่วมกันต่ocom ความอยู่รอดของชาติไทย

บทเรียนบทแรกได้เริ่มขึ้นแล้ว เราอสั่งบทเรียนบทต่อ ๆ ไปให้แก่ลูก-ไทยหลายไทย คนไทยทั้งมวล